

de l'any. En aquell temps, com hi havia tantes poques coses veies a la gent com se mudava i en quines ganes anava al Ball. Uns bancs, on se sentaven totes les dones, voltaven el local i els xics pegaven voltes treient-les a ballar. De problemes amb les autoritats no hem vam tindre cap, encara que sí puc dir-te que a algunes persones les van prohibir d'entrar al ball perquè s'apretaven massa, però d'això jo no en tenia cap culpa. Pensa que a pocs pobles feien Ball, i si ací en fèiem va ser, com t'he dit abans, gràcies al Sr. Alfonso Martí".

El Ball pren forma: La Pista (1961-1988)

Els anys seixanta es va estrenar el Cine i Pista de Ball Capitolio. Per a ser més exactes, direm que el 25 de desembre de 1960 es va inaugurar el Cine de dins amb la pel·lícula "Los her-

Vicent i Lluïsa

manos Karamanzov" que, tal i com m'han contat els propietaris, va ser un desastre puix el so rebotava per les parets produint una reverberació que impedia entendre els diàlegs. Això es va solucionar ràpidament fofrant de fibra les parets.

El 1961 es va inaugurar el Cine de "verano" i la pista de Ball amb el conjunt "Los Carros". I ara ja poso en veu de Vicent Molés i la seua dona, Lluïsa Villalonga, el currículum de més d'una vintena d'anys que han marcat el cim del Ball, fins ara, al poble de les Coves: "vam començar fent ball el diumenges per la vesprada, després de la primera sessió de cine i fins la segona sessió. Era a plena llum del dia i la pista estava plena de xics i xiques acompanyades, majoritàriament, per les seues mares. Immediatament la Pista de Ball va començar a tindre èxit. Aixina que la vam eixamplar, li vam plantar un jardinet pel voltant i més endavant vam fer una barra i un altre escenari allí al fons.

Va ser a partir de l'any 1979, sent alcalde Miguel Zaragoza, que

Vicent i Lluïsa. Al fons la farola de la pista

Pista Capitolio. Només queda una de les dues palmeres

vam començar a fer el Ball de les Festes d'Agost ací. De primer només teníem el dies 14, 15 i 16 d'agost, els altres dies es continuava fent als carrers del poble. El tracte amb l'Ajuntament consistia en que nosaltres explotàvem el bar i les tauletes i el Consistori es feia càrrec de les entrades. Totes les despeses de cadires, bar, gots, etc. corrien al nostre compte. Açò va ser un "bum", l'èxit fou immediat, sobre tot l'any que van vindre "Los tres Sudamericanos", algo paregut al que va ocórrer anys després amb l'orquestra "Nueva Etapa", que li regalaven un ram de flors a la cantant. Aquells anys van passar per ací gent de primeríssima fila com podien ser Lorenzo Santamaría, Manolo Escobar, Karina, Francisco, Jorge Sepúlveda, Tino Casal, Conchita Bautista, Al Tall, Joan Monleón, etc. I és que hi havia poques pistes de ball com esta. Venia gent de totes parts, des de Castelló, Vila-real, pobles del voltant...repetisc, la pista era excel·lent i des del primer moment ja va tindre un èxit desmesurat".

Molés parla i parla amb la mirada nostàlgica, però alegre.

Bar de la pista Capitolio

recordant aquells anys que la pista brollia de gent, les dues barres plenes, les tauletes ocupades any rere any per la gent habitual, els joves cap a la part de la segona pista, davall de les palmeres els "benjamins" i Tomás del Pito, tocant a l'escenari les "flequilles"...Mitja part! i s'encenia la farola central de manera que la gent no tornava a ballar fins que eixa llum s'apagava. Encara ara pot vore's la pista tal i com estava, queden aquells tubs de colors per ambientar, enganxats per les parets i...tants records!

La millora econòmica del moment i d'altres factors van suavitzar la intolerància de les autoritats i de la societat en general; les mares ja no acompanyaven les filles al ball, estes desapareixien misteriosament entre els jardinetes de la pista i la foscor de la nit i ningú denunciava a ningú si s'apretava més o menys ballant. Encara aixina, Molés recorda que li van tancar el cine per haver